

hibit. प्र—to throw. वि-1 to separate to extricate; Bt. VIII. 116; 2 to divide into parts, R. x. 84, तदस्ति किं व्यस्तमपि (i. e. even in part) विलोचने K.S.v. 72; 3 to take separately. विनि-1 to put down, to place, विन्यसेत् प्रयतः पूर्वं भूमवेव M. III. 226; 2 to make over, to consign to the care of, सुतविन्यस्तपत्नीकः Yaj. III. 45; 3 to fix on or in, विन्यस्यन्ती दशोतिभिरे पथि Git. G.v., or रामे विन्यस्तमानसा Ram. वि परि-1 to undergo change; 2 to take wrongly, प्रतीकारो व्यथेः सुखमिति विपर्यस्यति जनः Bhartr. III. सद्-1 to unite, M. III. 85; 2 to unite in a compound; 3 to take collectively, e. g. समस्तेत्यस्तेवो 'taken jointly or severally.' सन्नि-1 to abandon all worldly concern i. e. to become an anchorite, सद्-इय क्षणभंगुरं तदखिलं भन्यस्तु संन्यस्यति Bhartr. III. (mis) 19; 2 to put down, to place down; 3 to abandon, to give up, to quit, सा संन्यस्ताभरणमवला पेशलं धारयन्ती (गात्रम्) Megh. II. 30, R. II. 59, K. S. VII. 67; 4 to make over, to consign to the care of.

असंयत a. (f. ता) 1 Not under restraint; 2 not tied e. g. असंयतोऽपि मोक्षार्थी.

असंयवहित a. (f. ता) Immediate, without any interval (of time or space).

असंशयम् ind. Undoubtedly, certainly, असंशयं क्षत्रपरिग्रहमा Sak. I.

असंश्रव a. (f. वा) Out of hearing, M. II. 203.

असंश्रवम् ind. Inaudibly (with gen. of the person spoken to).

असंश्रु a. (f. हा) 1 Not connected or mixed up; 2 not

reunited after partition, as an heir (in civil law.)

असंस्कृत I a. (f. ता) 1 Not refined, not cleaned; 2 not adorned, not decorated; 3 over whom no purificatory rites are performed. II m. An ungrammatical form.

असंस्तुत a. (f. ता.) Not on familiar terms, strange, unacquainted, असंस्तुत इव परित्यक्तः Kad.

असंस्थान n. 1 Disorder, confusion; 2 want, destitution.

असंस्थिति f. The same as असंस्थान q. v.

असंयुत I a. (f. ता) Joined, not united. II m. The *puruṣa* or soul (in Sāṅkhya phil.)

असंकुल ind. Oftener than once, again and again, असंकुदेकरथेन तरास्विना R. IX. 21, Megh. II. 29, 39. Comp. -गर्भवास m. repeated birth.

असक्त a. (f. क्ता) 1 Not interested in, indifferent to, असक्तः सुखमवभूत R. I. 21; 2 detached, disunited; 3 detached from worldly feelings and passions.

असक्त्य a. (f. क्ता) Thighless.

असखि m. An enemy, an adversary.

असंगोत्र a. (f. त्रा) Not belonging to the same *gotra* or family.

असंकुल m. A broad road.

असंख्य a. (f. ख्या) Without number, innumerable, M. I. 80.

असंख्यात a. (f. ता) The same as असंख्य q. v.

असंग I a. (f. गा) Solitary, unassociated. II m. 1 Absence of attachment; 2 *Puruṣa* or soul (in Sāṅkhya phil.).

असंगति f. 1 Incongruity, improbability; 2 a figure of

speech based on the apparent violation of one of the relations of causation; (See K. Pr. x. under असंगति).

असंगिन् a. (f. नि) Not united, not associated.

असत् I. a. (f. ता) 1 Not really existing, unreal, आत्म-

नो ब्रह्मणा भेदमसंतं कः करिष्यति S.Sh.: 2 not being, असति त्वयि बाहूमीमदः K. S. IV. 12; 3 untrue, false, wrong, e. g. इति यत्केनचिदुक्तं तदसत्; 4 wicked, vile, 5 bad, R. I. 10.

II n. 1 Non-existence, non-entity; 2 falsehood. III m.

Indra. Comp. -अध्येष्ट m. a student who neglects his own *s'ā'hā* (recension), and studies another. He is also called शाखारण्डः (स्वशाखा यः परित्यज्य अन्यं कुरुते भ्रमम्। शाखारण्डः सन्निष्ठो यज्येयं क्रियायु च).

-आगम m. 1 a heterodox doctrine; 2 money obtained by foul means; 3 a foul means.

-आचार m. an evil practice. -कर्मन् n. a bad deed.

-कल्पना f. 1 an untrue action; 2 fabrication of falsehood. -क्रिया f. bad treatment, inhospitalableness.

-ग्रह m. 1 bad opinion; 2 a wicked trick. असत्ता f. 1 nonexistence; 2 badness; 3 untruth.

असत्त्व n. 1 non-existence; 2 wickedness, badness; 3 untruth, unreality.

-दृष्ट a. evil-eyed. -पथ m. a bad road (lit.), an evil practice (fig.), असत्पथः

जुषामायुः समानां चातम् Bh. V. IV. 36. -परिमह m. receiving presents either unfit in themselves (as तिल), or from improper persons (as a दूत).

-भाव m. 1 nonexistence; 2 an evil disposition.

वृत्ति f. 1 low occupation; 2